60e jaargang. — N° 41. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 24 Mei 191

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr.
Een maal » 3
Een blad afzonderlijk 10 c
De abonnementen zijn voo taalbaar.
Aankondigingen : 15 cen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en artikels, vooraan of binnen blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Kennis van huishouden.

Onderwijzen is niet opvoeden. Er zijn zeer weerde menschen, die men met recht als zeer zedelijk opgevoed mag aanzien. Men is geleerd als men kent ; men is wel opgevoed als men zeel kent ; men is wel opgevoed als de smaak, het oo, Jeel, het karakter en 't hart gevormd zijn. Een geschiedschrijver verhaalt van Karel den Groote, dat de keizer zijne dochters verplichtte zich met handenarbeid bezig te houden, opdat zij zelven in staat zouden zijn hare kleederen te maken, aan den lediggang zouden ontsnappen en, voo de fortuin haar den rug toekeerde, zij door 't werk harer handen haar bestaan zouden kunnen verzekeren.

De oude Romeinen beschouwden het als den grootste lof, wanneer men van eene adelijke dame kon zeggen : *Ze werkt alsof ze daarvan moest leven.*

Op zulk een vrouw rust de man met volle vertrouwen : 't goede en niet het booze zal ze zoemal de dagen van haar leven schenken. Altoos zal ze haren man beminnen : is hij ziekelijk, lijdend, oud, altijd zal ze voor hem eene trouwe vriendin zijn.

Het staat dus onbetwisbaar vast dat de kennis van huishouden niet alleen voor de dochters der armen, maar ook voor die der burgerlijke rijkste klassen, zeer voordeelig en meer dan eens noodzakelijk is. Men weet immers nooit hoe 't rad der fortuin kan draaien. Velen waren over eenige dagen rijk en zijn van laag door eene droeve en onvoorziene wending der fortuin, arm geworden. Anderen baden vandaag in rijkdom en weelde en wie weet, binnen eenige maanden ?... En wat dan aangevangen, als de echtgenoote en moeder zeer ervaren is in de kunst van de mode, doch van huishouden niets kent ?

Nooit zal 't een man zich beklagen 'n vrouw te hebben, die in 't huiselijk leven geen vreemde is, terwijl er velen bedroefd opzien omdat hunne wederhelft noch de kennis, noch de hoedanigheden bezit, welke ze met recht bij andere vrouwen bewonderen.

Wie weet of de man soms niet den lust gevoelt zijne dierbare echtgenoote voor 'n tijd op school te sturen bij hare moeder, ten einde er de noodige kennissen aan te werven voor 't opdrijven van een huishouden.

Hoe moeten de jonge dochters, die niemendalle van huishouden kennen of verstaan, het dan stellen als ze eens getrouwd zijn ? — Is 't dan te verwonderen dat er ongelukkige huwelijken zijn ? Is 't dan te verwonderen, dat de huisvader soms liever de oneffen straatsteenen opgaat, om 'nen effen herbergiersvloer te bewandelen, uit vrees de teenen te breken op zijnen huisvloer ?

Welke huishoudens kan men vormen van ionggetrouwde vrouwen, die nog niet anders gedaan hebben dan de straat gevaagd met hunnen sleeprok ?

En zeggen dat er jonge meisjes zijn — zelfs dienstmeiden — die roemen op hunne schoone bevallige witte handen, in stee van er schaamte over te gevoelen ! Ha ! beter zouden ze ten minste toonen dat ze werken en zich verdienstelijk maken, om eens, in hunnen nieuwen levensstaat, geene te groote teleurstelling te ontmoeten.

Processie der zieken te Lourdes.

Onder hetgeen men te Lourdes te zien krijgt, is het wellicht de processie der zieken die het diepst de zielen roert, zoodat zelfs de ongevoeligste moeilijk een traan van aandoening kan bedwingen. De processie wordt gevormd aan de grot, volgt den weg langs de Gave en bereikt weldra, onder gebed en zang, het voorplein der Rozenkranskerk. Van weerskanten op twee lange rijen zijn de zieken gerangsch kt gezeten in hunne wagentjes, of uitgestrekt op de draagberries, wachten zij vol betrouwen op de komst van den Meester, die al zegenend en weldra strooiend zal voorbijtrekken, en misschien aan een hunner zal gebieden op te staan, onder kreet der dankbaarheid te doen weerklinken. Achter de zieken, langs de leuningen van den weg die naar boven voert, op de trappen, overal verdringen zich in dichte rangen de toeschouwers die met de zieken meebidden en trachten door hun roerend smeeken den Hemel geweld aan te doen.

Ontvergetelijk schouwspel, die ontelbare menigte te zien, in afwachting van den Zaligmaker !

Weldra bereikt het hoofd der processie het gekroonde beeld van O. L. Vrouw, de tonen van het « Adoremus in æternum » weergalmen over het plein, en het begeesterend « Hosanna Filio David » welt uit aller borsten op.

Intusschen gaan heeren en priesters, die aan de processie deelnemen, zich op het verhoog voor de Rozenkranskerk rangschikken en komt het H. Sacrament met zijne eerewacht op het plein aan. Indien men Jezus in levenden lijve zag aankomen, zou de geestdrift der scharen niet grooter kunnen zijn ! Elke zieke zal nu afzonderlijk gezegend worden. Nooit kan men vergeten met welke vurigheid men de zieken ziet bidden, hoe ze hunne smeekende blikken op het H. Sacrament gevestigd houden, hoe eenigen hunne vermagerde handen uitsteken als willen zij Jezus dwingen een medelijdenden blik op hen te werpen. Gedurende de zegening der zieken doet een priester te midden van het plein de roerende aanroepingen, telkens herhaald door de gansche menigte. « Heer, wij aanbidden U ! Heer, wij beminnen U ! Gezegend zij Hij die komt in den naam des Heeren ! Heer wij gelooven, maar vermeerder ons geloof ! Gij zijt de verrijzenis en het leven ! Red ons, Jezus, wij vergaan ! » Dan weer vallen allen op de knieën en op smeekenden toon wordt het « Parce Domine, parce populo tuo » aangeheven. Christus heeft gezegd dat hij die met geloof en vertrouwen bidt alles bekomen zal. Waarom aarzelen ? Men zal het mirakel afsmeeken « Heer, indien gij wilt, kunt gij mij genezen ! Heer, spreek maar één woord en ik zal genezen zijn ! Jezus, zoon van David, ontferm U onzer ! God, wees mij zondaar genadig ! O God, kom ons ter hulp ! Heer, dien gij beminst is zick ! Heer, maak dat ik zie ! Heer, maakt dat ik ga ! » En om des te zekerder verhoord te worden, zal men het mirakel vragen door de tusschenkomt van Maria « Moeder des Zaligmakers, bid voor ons ! Behoudenis der kranken, bid voor ons ! » Tot driemaal toe dringt het « Monstra te esse Matrem » tot in den Hemel door. Toon dat gij onze Moeder zijt ! Zal Jezus hun betrouwen nog langer op de proef stellen ! neen ! opeens hoort men verwarde kreten, aller oogen richten zich naar een bepaald punt, een oogenblik gedrang en wanorde, maar seffens hersteld door de toesnellende berriedragers. Een zieke is van zijn bed opgestaan en heeft zich op de knieën geworpen voor het H. Sacrament.

Wanneer alle zieken den zegen hebben ontvangen, wordt van op de trappen der Rozenkranskerk nog eens den zegen over gansch de menigte gegeven en de processie is ten einde. Het volk stroomt naar het Bestatigingsbureel, men wil weten wie genezen werd en men wil hem zien.

O, nooit kan men zulke plechtigheid vergeten en nogmaals in grooter getal zal men dit jaar aan het verlangen van O. L. Vrouw van Lourdes voldoen, welke aan Bernadette zeide : « Ik verlang dat hier veel volk kome ».

PEREGRINUS.

Het voeder-maïs.

't Is gewoonlijk in de tweede helft van Mei dat men begint met het zaaien van het voedermaïs, omdat de koude nadeelig ervoor is, en men kan het zaaien tot einde Juni voortzetten. Men teelt het gewoonlijk als tusschenkomende plant, na een vroeg voeder.

In onze streken kent men enkel het mais paardentant of caragua, hetwelk groote opbrengsten levert, doch het verhardt spoedig en, op het oogenblik als het de maximum opbrengst levert, zijn zijne stammen houtachtig. Daarom is het verkiesijk mais te nemen dat minder opbrengt en vroegtijdiger is, doch met fijner, meer gebladerde stammen. 't Is het mais van Everghem dat alsdan gebruikt wordt.

Het mais geeft gezonde voortbrengsels, voedzaam en goed gezocht door het vee. Het heeft een gunstige invloed op de melkvorming.

In de keus van het teverein en het toedienen der meststoffen, moet men rekening houden dat het mais zich niet diep inwortelt en zeer snel groeit. 't Is enkel in gezonden, warmen en goed gemesten grond dat het zijne volle opbrengst levert. De meststoffen zullen op de zaaibeploeging toegediend en door egging ondergedolven worden.

Men geeft gewoonlijk per hectaar 400 kg. super, 250 kg. potasch-cloruur, 150 kg. ammoniak sulfaat, en vóór de laatste egging 100 kg. nitraat. Het mais is zeer behebt naar potasch het geeft ten andere een meergebladerd en sappiger voedsel. Het verdraagt gemakkelijk sterke dosiser stikstof, die een weelderige groeiing zullen verzekeren.

De planting geschiedt bij voorkeur op lijnen, volgens de soort op 0,35 tot 0,40 van elkander verwijderd, om gemakkelijk eene tweede omspitting en eene lichte aanaarding te kunnen doen.

Het mais wordt op 2 à 3 centim. gedolven, en volgens de soort en de afstand tusschen de lijnen, gebruikt men 100 à 150 kg. zaad per hectaar.

Voor het paardentant mais, verschilt de opbrengst in groene massa van 40 tot 80.000 kg. per hectaar en voor de kleine mais van 20 tot 40,000 kg.

Jean BLOUX
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS.

LEZERS, indien gij wilt dat vreugde, geluk en gezondheid bij u heerschen, gebruikt dan het weldoenend familiepurgeermiddel, genaamd anti slijmachtige Pil Walthéry 1 fr. de doos.

— DE VERVAARDIGING DER POSTZEGELS. — Er worden bijna geene zegels meer gebruikt met den beeldenaar van Leopold II. Het hoofdwerkhuis VAN Mechelen heeft zijn stock beel en al uitgeput, behalve de zegels van 2 frank en de postkaarten van 10 en 20 centiemen. Men maakt thans niet anders meer dan postzegels met den beeldenaar van koning Albert, twee millioen daags, verzekert men.

De werkhuizen beginnen thans wat te klein te worden, want men vervaardigt er niet alleen de postzegels, maar insgelijks de postkaarten, briefkaarten, gezegelde brieomslagen, postbons en mandaten, de spoorwegkaartjes, de abonnementskaarten en eindelijk de plakzegels voor de kleine pakjes.

Het werkhuis werd over 40 jaar opgericht maar destijds maakte men er maar 1 1/2 millioen postzegels per maand. Wat verschil met heden.

Het personeel dat destijds 32 bedienden en letterzetters telde, is thans gestegen tot 150, 'n het is niet meer voldoende.

Het bestuur heeft zeer nauwkeurig de specimens bewaard van al de verschillige postzegels, die in den loop der jaren werden vervaardigd. De eerste Belgische postzegels werden den 1 juli 1849 in omloop gebracht ; zij werden gemaakt in eene onafhankelijkheid van de Noordstatie. Al de zegels van Leopold I zijn thans buitengewoon zeldzaam geworden.

Er is reeds spraak van geweest te Brussel, een Postzegelmuseum in te richten, bevattende de volledige verzameling der Belgische zegels en alles wat betrekking heeft op hunne geschiedenis en vervaardiging.

De Staat maakt thans postzegels, die maar 7 tot 8 centiemen kosten, per blad van 300 zegels.

DE GEABONNEERDEN van dit blad die zich zwak en uitgeput gevoelen, en zij die lijden aan bleekzucht, hartklopingen, schele hoofdpijn of oorruischingen zullen op korten tijd eene volkomen gezondheid geniet, zoo zij gebruik maken van de ijzerhoudende Pil van Dr Raphael die fr. 1.75 in al de goede apotheeken verkocht wordt.

— DE KLAS VAN 1911. — Het is op 2 juni dat de milicianen van 1911, die bij de genie ingelijd zijn, terug naar huis zullen gezonden worden. De milicianen van de vestingsartillerie zullen den 17 juli in onbepaald verlof gezonden worden.

— Cornelis zette 't op een loopken....
Raadt, vrienden, eens waarheen !
Er eenen pakken van *'t Wit Stoopken.*
Want beter is er geen !...
Vieux-Système merk : 't Wit Stoopken
Jacques Neets. Antwerpen

— HET «CANADIUM». — Een Schotsche nijveraar, geboortig van Glasgow, de heer A. G. Frenck, heeft in eene mijnwerkerskluis der streek Nelson, Engelsch Colombia, een nieuw metaal ontdekt, dat hij «Canadium» genoemd heeft.

Dit metaal, dat behoort tot de groep van het platina, wordt in zekeren overvloed gevonden, in den vorm van korrels van verschillige grootte, in de spleten, de dijken en de rotsen. De opbrengst bij eene zuiveringsproef bekomen, wisselde al tusschen 45 en 100 gr. per ton.

Een bijzonder kenteeken van het Canadium is dat de vochtigheid er geen vat schijnt op te hebben en dat het onmogelijk is het bij de soudeerlamp te oxydeeren. Van den anderen kant is het gemakkelijker te bewerken dan het kodd en het smelt eerst bij grootere warmte.

Stalen van Canadium werden gezonden naar het laboratorium der Hoogeschool van Glascow, voor een grondig onderzoek zijner natuurkundige en scheikundige eigenschappen, maar reeds van heden af mag men verzekeren, zegt een vakblad, dat het Canadium een metaal is, verschillend van het platina, het ruthenium, het palladium en het osmium. De mijn, waarin het gevonden werd, schijnt overigens ook rijk aan al die andere ertsen.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede kan zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

HET GETAL ZEVEN. — Een oude snuffelaar zendt ons 't volgende daarover : De week bestaat uit *zeven* dagen, en de gamme uit *zeven* noten. Egypten kende de *zeven* vette en de *zeven* magere koeien. Verder heeft men de *zeven* gebroeders Machabeers, de *zeven* spreuken van Christus aan 't kruisen de *zeven* smarten van Maria. De *zeven* wijzen en de *zeven* wonderheden van de wereld. De *zeven* hoofdzonden, de *zeven* vreende zonden, de *zeven* sacramenten, de *zeven* geestelijke en lichamelijke werken van barmhertigheid. In Holland hebt gij *zeven* provincies, in Oostvlaanderen *zeven* Eeken, in Westvlaanderen *Zeevenoote*, te Asselroecke de *zeven* torretjes en te Lophem d'abdij van *Zeven* kerken. In België aanvaarden de koning en de koningin maar 't peter of meterschap voor een *zevensten* zoon of dochter. Veel oude eenzen willen gekleed gaan gelijk meisjes van driemaal *zeven* d'Eieren gaan na al aan *zeven* centen. Den *zevenen* en september 1884, kregen te Brussel de katholieken betoogers zoodanig veel slagen dat velen zonder bril de *zeven* kleuren van den regenboog op hun lijf kon tellen ! Te Tongeren hebben wij *zeven* poorten (Trichterpoort, Moorepoort, Luikerpoort, Steenderpoort, Kruispoort, Hemelingenpoort, Bilserpoort). Om met de opstelers van 't «Vrije Volk» te roletwisten moet men *zeven* maal hetzelfde herhalen, en dan verstaan zij nog geen reden, omdat geen enkel hunner voor *zeven* centen gezond verstand in den bol heeft.

— SPOORWEGEN. — Het is 79 jaar geleden dat de Belgische Kamers de wet stemden voor het leggen van den eersten ijzeren weg.

Die wet werd door de bevolking niet al te best onthaald.

De voermans en huurouders kloegen dat men hunnen stiel gang dood doen ; de landlieden betreurden het dat hunne schoone partijen land geschonden werden en dat het uit was met den paardenkweek.

Men was dan bijna zeker dat in het jaar 1900 het paard meraszou uitgestorven zijn.

Het was een geklaag zonder einde.

Dezen morgen hoorden we een reeds bejaard man daaraan herinneren en, voegde hij er bij, de paarden zijn nog nooit zoo duur geweest als nu en men kan er niet te veel kweeken.

Nochtans, er zijn niet alleen spoorwegen, maar ook nog tramwegen, sleepboten en automobielen.

Dat bewijst dat men niet moet vreezen voor den vooruitgang.

Wie niet mee wil wordt medegesleept of verpletterd.

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met groeten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmedij. — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1896, Groenmarktstraat, 33, te BRUSSEL.

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en niettegenstaande zette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het

Oud Huis J. HEUVELMANS,

26, *Rue Pont d'Ile*, 26, *Luik*

waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.

Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af 8,50 en 10,50.

Men spreekt Vlaamsch.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAPREDIENNE.

Marmers, Schilderijen, Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 4725.

— **Migraine, hoofd- en tandpijn neuralgies**, plotse genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 12, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Genève.

Rookt de Beste Cigaretten
„ La Nouvelle Américaine "

HOPJES DE BEUKELAER

Koopt uwe schoenen, sierlijk goedkoop in het Huis COLL... 3, Vinâve-d'Ileestraat 3, Luik

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijf aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden.
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Maison Aug. FOURNIER
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
8, RUE DES DOMINICAINS, 8, LIÈGE

« LABOR »
Belgische Naamloze Verzekering- en Spaarmaatschappij
GESTICHT IN 1905.
Kapitaal : 2.100.000 franken
ZETEL :
2, Lodewijk Bertrandlaan, BRUSSEL
(Eigendom der Maatschappij)
Verzekeringen LEVEN met of zonder geneeskundig onderzoek.
LIJFRENTEN aan zeer voordeelige tarieven.
Verzekeringen O'GEVALLEN : Persoonlijk, Huispersoneel, Landbouw, Paarden, Rijtuigen, Automobielen, Motorcyclettes en Velos.
Verzekering BEDRIJFSCHADE veroorzaakt door brand of deze's gevolgen.
Algemeene Bestuurder : Gustaaf Lemaire, Gewezen Schepen, Voorzitter van La Nouvelle Commerciale. — Algemeene Secretaris : Jules Gaethofs, Verzekeraar.
Ernstige agenten worden gevraagd. — Goede commissiemen.

Geen Grijs Haar meer!
« De Nieuwe Lenore »
PETIT-BEURRE PAREIN

NELIE

(12e VERVOLG).

Maar, ik heb diep over mijne plichten nagedacht. Ik heb het recht niet te liefde van mijnheer Armand te beantwoorden. Ik zal ongelukkig zijn, mijn leven lang ; ik weet het. Doch ik zal de schuld niet zijn van het ongeluk van anderen. In de omstandigheden waarin wij ons bevinden, zou een huwelijk noodzakelijk noodlottig voor ons beiden wezen. Mijnheer Armand is niet alleen rijk, hij verkeert in de hoogste kringen, hoe zou ik daar aanvaard worden ? En ik heb te veel fierheid, te veel eigenwaarde, om mij bloot te stellen aan vernedering en miskenning. Ook stoot een huwelijk mij tegen de borst, dat tegen wil en dank der ouders tot stand moet komen. Ik wil niet, dat mevrouw von Reiswitz moge zegge, dat ik het erop aangelegd heb, de liefde van haren zoon te winnen. Als eene indringster wil ik niet in hare familie komen. Meer dan eens heeft mevrouw mij verwittigd, dat zij mij nooit als hare dochter zal erkennen. Gisteren nog heeft zij mij erg beleedigd. Zij heeft mij gezegd, dat ik waarschijnlijk de ondeugden van vader en moeder heb overgeërfd. Daarop heb ik mijnen dienst opgezegd.

Vernietigd, verbrijzeld liet de juffer het hoofd op den schoot der dame zinken. De tranen vloeiden overvloedig over hare wangen en luid klonken hare snikken, zonder dat het haar mogelijk was nog een woord te uiten.

— Arm kind ! troostte haar mevr. De Pont, droog uwe tranen af. Bedaar u, ik heb u gelukkig nieuws mede te deelen. Blijf kalm. Gij zijt eene vrouw van karakter. Het komt erop aan dat in deze omstandigheden te toonen. Gij zult bij mevrouw Reiswitz niet terugkeeren. Zij zal u in mijne tegenwoordigheid verschooning vragen om hare beleedigende taal. Gij blijft te mijnent. Doch iets anders. Mijnheer Reisswitz zelf is hier geweest. Hij koestert over u geheel andere gevoelens dan zijne vrouw. Hij acht u zeer hoog en heeft mij verzekerd dat hij zich geenszins tegen uw huwelijk met zijnen zoon zal verzetten. Hij zal er zelfs gelukkig om zijn. Wij moeten ons nu met eene zaak van 't grootste belang bezighouden.

Een glans van tevredenheid en geluk bestraalde het gelaat van Nelie. Vragend richtte zij hare schoone oogen op hare weldoenster zonder dat de aard harer vraag kon gegist worden.

— De zaak is bij uitstek kiesch, Nelie, hernam mevrouw Du Pont. Nooit heb ik er u over gesproken. Konden wij haar nog ontwijken, zoo zou ik niet aarzelen dat te doen. Gij zijt echter te verstandig, om niet te beseffen, dat dit niet mogelijk is. Gij zult karaktersterkte genoeg bezitten, om aan alle moeilijkheden het hoofd te bieden. Daarbij hebt gij u om niets te schamen. In uwe kinderjaren heb ik u meer dan eens gezegd, dat uw vader en uwe moeder overleden zijn. Over uwe moeder bezit ik geene inlichtingen. Over uwen vader wel.

Nelie drukte den zakdoek voor hare oogen. Mevrouw Du Pont hernam :

— Moeder heeft het land verlaten. Is zij dood ? Leeft zij nog ? Ik weet het niet. Vader woont in de Kempen.

De tranen vloeiden steeds overvloediger bij Nelie, zonder dat haar snikken nog gehoord werd.

— Vader is rijk, ging de spreekster voort. In uwe kinderjaren heeft hij zich om u niet bekommerd. Ik kan het hem moeilijk vergeven... kan het moeilijk begrijpen zelfs. Thans weet hij niet, waar gij u bevindt, vermoedt hij wellicht uw bestaan niet. Dat gebeurt nog, zelfs bij de meest geliefde wezens, wanneer zij ver, zeer ver van elkander wonen en sinds jaren, vele jaren, niets van elkander lieten hooren.

— Langen tijd heb ik zoo min aan vader als aan moeder gedacht, sprak Nelie, een weinig opgebeurd. Als ik van kind tot jong meisje was opgegroeid, gevoelde ik wrevel, ja, niet zelden afkeer jegens hen, daar zij zich toch zoo onverschillig, zoo hard tegenover mij hebben gedragen. Sinds ik echter liefde voor Armand gevoel, sinds ik de overtuiging heb, dat zijne liefde jegens mij onwankelbaar is, ben ik met weemoed aan mijne moeder gaan denken. Sinds dien heb ik vooral beseft, hoe gelukkig een meisje is, dat zijne ouders kent, dat door hen bemind wordt, dat zich voor hen mag opofferen. Ik zou mijnen vader, mijne moeder willen zien, sprak zij, terwijl zij in eene opwelling van gevoel de armen om den hals van mevrouw Du Pont sloeg en de dame teeder zoende.

— Kalmte, bedaardheid, sprak deze, wij zullen uwe moeder trachten te vinden, hoewel ik dat nauwelijks durf verhopen. Uwen vader zult gij omhelzen. Ik moet echter eerst weten of hij dat verdient. Ook moet ik de gevoelens kennen die hij jegens u koestert. Ik zal hem schrijven. Zulk een brief moet goed overwogen worden. Rust nu wat, mejuffer ; gij zult dat wel noodig hebben. Onmiddellijk begeef ik mij naar mevrouw Reiswitz. Zij moet inzien, hoe misdadig zij heeft gehandeld, ik zal haar zeggen dat gij heden te harent niet terugkeert. Morgen zullen wij overleggen wat ons te doen staat.

Nelie antwoordde niet.

De aandoening, de overspanning overmeesterden haar. De schemering vervulde meer en meer de zaal, de juffrouw sluimerde in. Het gerucht van 't rijtuig hoorde men, waarmede mevrouw Du Pont van haar bezoek bij mevrouw Reisswitz terugkeerde.

XIV.

Nelie's beschermster wist nog niet dat de Groene Stee verkocht was en zich in het bezit bevond van Karel De Groot. Zij dacht dat de hoeve nog altijd net onverdeeld eigendom was van de kinderen De Vliegher. Zij had dus aan dit adres eenen brief aan Frans geschreven, waarin zij hem had medegedeeld, dat zij hem over belangrijke zaken te spreken had, welke betrekking had op zijn kind. De brief deed eene omreis in een groot gedeelte van Vlaamsch België, kwam op verscheidene plaatsen, welker naam op hof eindigt, en werd eindelijk, met merkelijke vertraging natuurlijk, te Ekstergoor besteld.

Mevrouw Du Pont, die geen antwoord op haar dringend schrijven ontving, maakte daaruit op, dat Frans De Vliegher voortdurend in zijne weergalooze onverschilligheid voortleefde. Zij hield zich overtuigd, dat hij geen teeken van leven zou geven en zich zou houden als bestond zijne dochter niet. Reeds dacht zij over middelen na, om, wat de liefdebetrekkingen van Nelie en Armand betreft, tot eene oplossing te geraken, als zij, geheel onverwachts, nieuwen eigenaar der Groene Stee harent ontving.

Haar bloedverwant, de grootdelaar Smulders, had van Karel Groot te Lindenhof eenen wagen hooi gekocht. Het hooi was, ten gevolge der overvloedige regens, misluikt en daarbij schier overal binnengehaald. De koetsier van Du Pont had haar medegedeeld, dat voor de gezondheid der paarden noodig was, zuiver, goed opgewarmd droog hooi te krijgen. De rast tusschen de stalknechten van Smulders en van mevrouw Du Pont sproken, met dit gevolg, dat de man de helft der vracht, die 't Lindenhof had gekocht, aan hem nicht zou afstaan.

Karel de Groot had bij Smulders de Hoogstraat, vijftien honderd hooiafgeladen. Vandaar reed hij mevrouw Du Pont op de Meir het overige te lossen.

Hij, als een sterk gebouwd man, stond met zijn splinternieuw blauwen hemdrok aan op het voorhof en stak het hooi met de vork in het venster boven den stal, terwijl de knechten het wegtastten.

Het schouwspel boezemde de belang in.

(Wordt vo